

Σχεδὸν τὴν ταχυνήν τους
 Δὲν λάλησαν φωνήν τους.
 Λοιπὸν τί σ' ἤλθε τώρα,
 Κ' ἐβγῆκες τέτοια ὥρα;
 Πολλὰ πωρνὸν τί ἔχεις,
 Ποῦ ξύπνησες, καὶ τρέχεις;
 Ναί, Ναί, ὁ Τιθωνός σου
 Εἶν' γέρος ὁ καλός σου.
 Γιὰ τοῦτο τὸν ἀφίνεις,
 Καὶ πᾶς ἄλλοῦ νὰ μείνης.
 Ἐγ' ὅμως κ' ἡ γλυκὴ μου
 Ἡ ἀγαπητικὴ μου,
 Νέ' εἵμασθεν ἀκόμα,
 Καὶ παίζομεν 'ς τὸ στρῶμα.

~~~~~

26. Κλέφτη κώνωπα, καὶ αὐθάδη,
 Πῶς τολμοῦσες κάθε βράδι,
 Καὶ τζιμποῦσες μέσ' 'ς τὸ στρῶμα
 Τὴν ἀγάπην μου 'ς τὸ στόμα;
 Πῶς τὰ χεῖλη της τζιμπῶντας,
 Καὶ τὸ αἶμά της ρουφῶντας,
 Δὲν λυπούσουν νὰ μὴ χάσουν
 Τὴν βαφήν τους, καὶ χλωμιάσουν;